

onsbanneret f.eks. i fremtiden kan komme til at føre krige om olien, i Afrika osv. Disse militære unionsplaner, som altså forhandles sideløbende med euroen, den nye kommende unionstraktat i Nice og de nye magtbeføjelser på social- og arbejdsmarkedspolitikens område, ja, det er samlet et forsøg på at gøre EU til en politisk og militær stormagt på verdensplan, i virkeligheden en kopi af USA. Det er jo det, der er ønsket.

Dermed undergraves yderligere den internationale retsorden og FN's autoritet, for den beklagelige kendsgerning er jo, at Europahæren kan bruges uden mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Der er heller ikke i Amsterdamtraktaten, den nugældende unionstraktat, nogen krav om, hvad en sådan hær kan bruges til. Det er f.eks. ikke begrænset til fredsbevarende opgaver. Traktaten lægger altså stort set ingen hindringer i vejen for anvendelsen af denne styrke, og så vidt jeg ved, vil der heller ikke i Nicetraktaten ligge forslag om, at der kommer en sådan begrænsning.

Det betyder, at vi i det århundrede, som vi nu har startet på, foran os ser en ny, ustabil verdensorden præget af rivalisering mellem nye økonomiske, politiske og militære stormagter: USA, Kina, Japan, EU og på sigt måske også Indien.

USA's plan om at indføre et nyt missilforsvar vil sætte yderligere gang i atomoprustningen. Der er naturligvis ingen lande af dem, som jeg har nævnt, Indien f.eks., som vil afstå fra atomvåben, når nu USA indleder en ny oprustningsrunde.

Atommagterne i EU, Frankrig og Storbritannien, har ingen planer om at opgive deres atomslagstyrker, som derved også vil indgå som mulige våben i EU-hærens kommende arsenal, som altså bliver en atomstyrke. De franske atomprøvesprængninger i Stillehavet i 1990'erne var jo en ganske klar markering af Frankrigs vilje til at fastholde atomtruslen.

På en række andre områder forspildte regeringen tilsvarende enestående muligheder i den forgangne folketingsssamling for at vende udviklingen.

I integrationsdebatten stod regeringen med chancen for at gennemføre virkelige forbedringer i boligområderne. Der var også på den måde mulighed for at fjerne grundlaget for racisme og fremmedhad. Der var mulighed for at fjerne grundlaget f.eks. for de politiske initiativer, som Dansk Folkeparti fører sig frem på.

Men hvad blev det til? Det blev bl.a. til en lov om fjernelse af retten til familiesammenføring for unge under 25 år, en lov, som reelt er ren diskrimination, og som allerede nu alvorligt har skadet Danmarks internationale anseelse og ført til, at man bl.a. i Holland og USA nu taler om, at Danmark jo gør det, som den højreradikale østriger Jörg Haider gerne ville kunne gøre i Østrig, hvis han ellers kunne få flertal for det i parlamentet i Østrig.

Det er ikke rart at se på, det er det ikke. Og jeg ved godt, at man har sat, jeg tror, det er indenrigsministeren, til at skrive svarbreve i hollandske aviser for at forsøge på at overbevise den hollandske offentlighed om, at det ikke står helt så slet til i Danmark, som den internationale presse nu giver indtryk af.

Men vi skal altså passe på her i Danmark, at vi ikke havner i den internationale skammekrog. Hvis den politik fortsættes med øget diskrimination i boligområderne og over for f.eks. familiesammenføringer, så vil vi stå i den situation i fremtiden, at Danmark bliver et land, som bliver ilde omtalt f.eks. steder som USA, hvor man, hvad man end kan sige om USA, trods alt har det grundlæggende princip, at der ikke tolereres diskrimination på grund af race og oprindelse.

Vi må også konstatere på boligmarkedet, at endnu flere af de økonomisk svage lades i stikken. Ja, man har ligefrem lavet en plan om hjemløse, som ikke indeholder en eneste bolig. Det er jo i virkeligheden ret mageløst, at nu siger man: Vi skal løse problemet for de hjemløse. Man har bare glemt i en plan til 400 mio. kr. at inddrage det spørgsmål, at det kunne være, at hjemløse i virkeligheden havde brug for en bolig.

Ja, sådan kunne man desværre blive ved. Regeringen er i øjeblikket godt på vej til at køre fødevarekontrollen helt i sæk. Centraliseringen af fødevareregionerne har været en eklatant fiasko. Regeringen har i EU accepteret en lov, som vedtages til efteråret – desværre formentlig i EU – om gensplejsning på de danske marker, en lov, der betyder, at fra 2002 kan der i kommerciel dyrkning i stor skala plantes gensplejsede frø ud på de danske marker.

Vi ved fra nylige opinionsundersøgelser, at to tredjedele af den danske befolkning ikke ønsker denne gensplejsning, men regeringen har kapituleret i EU og accepteret det nye udsætningsdirektiv med det resultat, at økologisk landbrug i fremtiden bliver så godt som umuligt i Dan-